

Nagy Tamás

Feketeföld

Hetek óta nem tudok aludni, és nem az állandó
kutyaugatás vagy a közelben gyakorlatozó katonák miatt.
A szakurák történeteket mesélnek, szórakoztatják egymást.
A csapból egyre több homok jön, idővel
lerakódik a szerveimben, de addigra
már más törvények lesznek érvényben,
és nem biztos, hogy magunkkal tudjuk vinni
a szakurákat vagy a történeteiket a víz irányába.

Az ablakból a városszéli mezőt nézem:
az apróbojtorjánok a csillagok tükörképei,
néha köztük fekszenek a legyilkoltak.
El kell felejtennem mindent: tiltott nyelvemet
és illatát az oregánónak, elhagyott szeretőket
és a cárságot, mert semmi sem változott
a módszereken kívül. Marad a vér a szomjas
feketeföldnek, ebből jósolnak jövőt a hegyi sámánok,
és én nem tudok, nem tudok olyan nyugodt maradni,
mint a magasfeszültségen fennakadt madarak.

Iassú érkezés

nem vagy felkészülve a szűk folyosókra a félhomályra
tested veszteségeire újra és újra megvizsgálod a tengert
kövekkel a zsebeidben másként látod
a lehetőségeid még megvannak a démonok
téged figyelnek egy ideje rítusokat csinálsz
legyen szó vacsoráról vagy lefekvésről
mennyi lobogás kell egy könnyed nyárestéhez
a lüktetés szétárad benned ahogy
hozzád érnek az árnyékok most statikusak
nem hordoznak jelentést pedig igazán
jelezhetnék a rád hulló faleveleket
a becsapódó rakétát

Papírból vércsét

Kígyók tapadnak testedhez,
nem próbálsz beazonosítani a mintákat,
hogyan kellene élned. Ha ügyes vagy,
szorongásaidból írhatnak szakdolgozatot.
Azok a tavak és gödrök most túl szimbolikusak,
be kell csuknod a szemed.
És akkor az orvos azt fogja mondani,

gondolj valami szépre, kezdődik a metamodern.
Húsodba szike vág, az agy arra gondol,
mit csempészhetne át a határon, ébredés utánra.

Görög városok emléke a szobában,
már nem tudod, melyik két profilképed közt
vesztetted el szüzességed.
Fehér falak, ópiumháború a szervezetben.
Papírra írják a gyógyulást, a nyelv végül esetlen
az érzékekkel szemben, ahogy megteszed
első lépéseid, mintha újra gyerek lennél.
Némán állsz az ablak mellett.
Hónapok telnek el, mire elmondod:
vércsék szitáltak egy láthatatlan homokozó fölött.

NAGY KÁLMÁN: Country song